

Dosarul nr. 2r-643/18

prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (Dumitru Bosîi)

instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (Tudor Berdilă, Ion Dănăilă, Ruslan Petrov)

ÎNCHEIERE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Viorica Diacon,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Diacon împotriva Mariei Scurtu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a restituit apelul declarat de Viorica Diacon, reprezentată de avocatul Elena Stănilă, împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, din motivul că apelanta nu a înlăturat în termenul acordat neajunsurile indicate în încheierea instanței de apel din 10 mai 2018, și nu a prezentat dovada achitării integrale a taxei de stat la depunerea cererii de apel,

constată:

La 22 septembrie 2017, Viorica Diacon a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Scurtu cu privire la încasarea datoriei în sumă de 3 500 de euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, (f.d.33, 37-39) acțiunea depusă de Viorica Diacon a fost respinsă.

La 26 ianuarie 2018, Viorica Diacon, reprezentată de avocatul Elena Stănilă, a declarat apel împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central (f.d. 36).

Prin încheierea din 05 martie 2018 a Curții de Apel Cahul (f.d. 51-52) cererii de apel depuse de Viorica Diacon nu i s-a dat curs, fiindu-i acordat Vioricăi Diacon termen de 15 zile din momentul recepționării încheierii pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat în cuantum de 1 653,75 de lei și a cererii de apel suplimentare, care să conțină motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Prin încheierea din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul (f.d. 67-71) a fost restituită cererea de apel depusă de Viorica Diacon, reprezentată de avocatul Elena Stănilă, împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, din motiv că apelanta nu a înlăturat în termen neajunsurile indicate în

încheierea din 05 martie 2018 a Curții de Apel Cahul.

La 07 iunie 2018, Viorica Diacon a declarat recurs împotriva încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul (f.d. 81, 83).

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel eronat a dispus restituirea cererii de apel, or, la data petrecerii ședinței de judecată, dovada achitării taxei de stat a fost prezentată instanței de apel. Mai mult decât atât, a explicat instanței de apel imposibilitatea materială de a se conforma în termen indicațiilor conținute în încheierea din 05 martie 2018 a Curții de Apel Cahul.

Recurenta solicită admiterea recursului și casarea încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Viorica Diacon împotriva încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul urmează a fi restituit, din motivele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 426¹ alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 191 din 23 septembrie 2016, în vigoare de la 28 aprilie 2017), instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă cererea de recurs a fost depusă în afara termenului legal, iar recurentul nu solicită repunerea în termen.

Colegiul consideră că, recursul declarat de Viorica Diacon împotriva încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul este depus peste termenul legal instituit de legiuitor, or, conform prevederilor articolului 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

La caz, instanța de recurs notează că prin prisma art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În condițiile speței, este remarcabil că încheierea din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul (f.d. 67-71) a fost recepționată de Viorica Diacon la 22 mai 2018, fapt confirmat prin avizul de recepție DS3909111654AS (f.d. 75). Respectiv, termenul de 15 zile de declarare a recursului a început să curgă la 23 mai 2018 – ziua imediat următoare datei comunicării încheierii instanței de apel, iar termenul-limită fiind data de 06 iunie 2018, ora 24.00.

Astfel, instanța de recurs constată că, în speță, a fost omis termenul legal de declarare a recursului, or, în condițiile expuse, recurenta cunoscând soluția pronunțată de instanța de apel și intervalul de timp acordat pentru contestarea acesteia, și anume până la 06 iunie 2018, ora 24.00, a predat oficiului poștal cererea de recurs la 07 iunie 2018 (f.d. 83, 81).

Mai mult decât atât, Colegiul vădește că recurenta nu a solicitat repunerea în termenul procedural de declarare a recursului.

În acest sens, este imperioasă și jurisprudența CtEDO, care a apreciat că reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac, urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. S-a subliniat că aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume

să garanteze securitatea juridică fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu v. României, cauza Marckx v. Belgiei).

Din considerentele menționate și având în vedere că recurenta Viorica Diacon a depus cererea de recurs în afara termenului legal și nu a solicitat repunerea în termenul de procedură de declarare a recursului împotriva încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia necesității restituirii recursului, ca fiind tardiv, circumstanță ce împiedică examinarea recursului în fond, or, în caz contrar s-ar aduce atingere dreptului părții adverse la un proces echitabil consacrat de art. 6 CEDO.

În conformitate cu art. 426¹ lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Se restituie recursul declarat de Viorica Diacon, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Diacon împotriva Mariei Scurtu cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva încheierii din 08 mai 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a restituit apelul declarat de Viorica Diacon, reprezentată de avocatul Elena Stănilă, împotriva hotărârii din 18 ianuarie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Svetlana Filincova